

הבטחת רבינו,
מי שישתדל
בהדפסת
ספריו יהיה
לו המזכיר
למליץ

הארי ההי

פנינים נפלאים מתורתו של

המהרש"א זיניץ

הגאון הביאריה לייב צינץ זי"ע מפלאצק

גיליון רס"ה, פרשת אמור תשפ"ד

מכון לחוצאה הרשה ומפוארת
של ספרי מהר"א זיניץ זי"ע

ת.ד. 3498 אשדוד 77134
טל': 08-8648989
פקס: 08-8648686
tzintz@tzintz.org

טעם לאמירת פרי' הקטורת קודם התפילה ולאחריו

ונתת על המערכת לבנה זכה והיתה ללחם לאזכרה אשה לה' (כד, ו). ג' במסורה: (א) הכא. ב) ותפלתי זכה (איוב טז, יז). ג) סמים ולבנה זכה (שמות ל, לד ובעה"ט שם). יש לומר, כי הקטורת היתה להכרית החיצונים שלא יתאחו בשפע (זוה"ק ח"ב ריח, ב ואילך), ואחר תפילה הוא להבריא החיצונים שלא יתאחו בשפע, וקודם תפילה הוא להבריא החיצונים שלא יעכבו התפילה (פע"ח שער התפילה פ"ז).

וזהו 'ולבונה זכה', בתחילה, ואחר כך 'ותפילתי זכה'. ואחר התפילה, 'ונתת על המערכת', ערך תפילה, 'לבונה זכה', רומז גם כן לקטורת.

מלא העומר - פרשת כי תשא

בגד 'ללבוש' - 'ללבוש' את הבגדים, בגדי כהונה

והכהן הגדול מאחיו אשר יצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו 'ללבוש' את הבגדים את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם (כא, י). ב' במסורה: דין, ואידך (בראשית כה, כ) ונתן לי לחם לאכל ובגד 'ללבוש'. יובן על פי המדרש (ב"ר ע, ה): עקילוס בא ושאל את רבי אליעזר, אמר ליה: הרי חיבה שחיבב הקב"ה את הגר, דכתיב (דברים י, יח) 'ואהב גר לתת לו לחם ושקמה, כמה פסיוני אית לי? נזף בו רבי אליעזר, ואזל לגבי רבי יהושע כו', התחיל מפיסו בדברים: 'לחם' - זו תורה, 'ושמלה' - זו טלית, זכה אדם לתורה זכה לטלית, ולא עוד אלא שהן משיאין את בנותיהן לכהונה, והיו בניהם כהנים גדולים ומעלים עולות על גבי המזבח, 'לחם' - זה לחם הפנים, 'ושמלה' - אלו בגדי כהונה, עיין שם. ומיושב שפיר: בגד 'ללבוש' - 'ללבוש' את הבגדים, בגדי כהונה.

מלא העומר פרשת ויצא (כה, כ)

משל ונמשל

משל נפלא על קבלת התורה אצל בני ישראל

תאלצו להנשא לה, אות היא שבו עצמו היא חפצה בשל פשטותו ולא בגלל שהיא מחפשת בעל להשתרר עליו. שהרי עתה אם תחפוץ להשתרר עליו יאמר לה הכפרי: "על מי את משתררת?! הלא כלל לא חפצתי להנשא לך ואת זו שהכרחת אותי!"

כפי שחשב כן היה, בהגיע יום החופה והתזמורת מנגנת וכל השושבינים והמכובדים ממתנים לבוא החתן, הוא הודיע כי הוא מסרב להגיע. בת המלך החווירה ושלחה אליו לרצותו ולפייסו ולא הצליחה עד שציוותה להכריחו להגיע. או אז הגיע הפרי שנוכח כי בו היא חפצה ולא בנחות דרגה ממנה, בלב ונפש חפצה. ואכן חייהם של בני הזוג נעו על מי מנוחות וגם אם הכפרי פגע אי פעם באשתו העדינה והאצילית, זו הסכימה להתפייס.

הנמשל הוא לבני ישראל, שהרי הקב"ה לא חפץ לתת את התורה למלאכים קדושי עליון, אלא לבני ישראל יצירי כפיו בעלי הגוף הגשמי. והנה כשבא אליהם משה ובפיו ההצעה המפתה להנות לעם ה' וקבל את התורה, הרי שלרוב השמחה בודאי שהשיבו בחיוב ואף אמרו 'נעשה ונשמע'.

אבל בהמשך התגנבה לליבם המחשבה, שמא יהיה הדבר בעוכריהם, ומעתה אם יחטאו חלילה, לא יוכלו לשוב בתשובה והוחטא יתחייב מיתה. מה עשו? החליטו בליבם לסרב כביכול לקבל את התורה ומעתה על ידי שיוכרחו לקבל את התורה, הרי שגם אם חלילה יחטאו יוכלו להתנצל ולומר הלא הודענו מתחילה שקשה עלינו קבלת התורה אבל הוכרחנו לקבלה. ויהיה להם פתח תשובה.

עתה מובן מאמר המשנה שהתורה נקראת כלי חמדה כי הרי בני ישראל אכן חפצו בתורה, אלא שחששו שמא לא יוכלו לשוב בתשובה ולכן כביכול סירבו לקבלה.

כך מתבאר גם הפסוק 'משכני אחריך נרוצה', אמנם בתחילה תאלץ למשכני - כביכול בעל כרחי, אבל אז תראה שאחריך נרוצה בשמחה.

חביבין ישראל שנתן להם כלי חמדה (אבות פ"ג, משנה יד). יש להקשות, מדוע נאמר על התורה שהיא כלי חמדה? הלא היו צריכים להכריח את בני ישראל לקבלה, שהרי הקב"ה כפה עליהם את ההר כגיגית, וכלי חמדה אין צורך להכריח לקבלו. התשובה לך נתנן על ידי משלה. משל לבת מלך עדינה ואצילית שהגיעה לפרקה. כמובן שמקורב ומרחוק שלחו כל המלכים והשרים את מיטב השדכנים, כדי שהמלך יתן את בתו לאשה עבור הנסיך המושלם היושב בממלכתם.

אבל בת המלך לא חפצה בנסיך מיוחס ובבן מלוכה, אלא באחד הימים בחרה דווקא בכפרי עני לבוש בגדים פשוטים. "אותו אני רוצה לחתן!", אמרה לאביה.

אביה הנבוך שידע כי לא ניתן לכפות את בתו שתנשא למי שאינה חפצה בו, נאלץ להסכים לדבריה. שלח שדכן אל הכפרי הפשוט וזה סיפר לו כי בת המלך חפצה בו לחתן.

הכפרי שהוקסם מההצעה, השיב תיכף ומיד בחיוב, הדבר הגיע אל המלך ובתו המאושרת ונקבע תאריך לחתונה.

בתקופת האירוסין, ישב הכפרי שהתעשת בינתיים, וחשב לעצמו: "מדוע בת המלך חפצה דווקא בי? והלא כל מלכי ורוזני העולם שיחרו לפתחה! אין זאת אל משום שהיא חפצה בבעל שיהיה במדרגה פחותה ממנה, בעל כזה שלא יעז להמרות את פיה, בעל כזה שהיא תמשול בו".

או אז החלו מחשבות חרטה לקנן בליבו, "מה עשיתי?! ייטר את עצמו, הלא עתה אם אי פעם אכעיס אותה לא אוכל לפייסה אחרי שהיא בת המלך חפצה רק בי שאהיה פחות מדרגה ממנה ואשמע בקולה".

"מאיךך" חשב הכפרי, "יתכן שחפצה בי בשל פשטותי ולא כדי שאהיה נחות דרגה ממנה, וגם אם אפגע בה אי פעם, אוכל לפייסה".

"אבל כיצד אוכל לברר את אמיתות כוונותיה?" חשב הכפרי לעצמו. לסוף עלה בו הרעיון הגואל: כשיגיע הזמן לצאת לחופה, הוא יעמיד פנים כמסרב לצאת לחופה. ובזאת תבחן בת המלך, אם תשלח אליו שליחים ואם תעשה את כל שבידה עד שממש

פניני המהרא"ל על פרקי אבות

- פרק ג' -

מוסר ויראת שמים זמנן כל ימות השנה

אם אין יראה אין חכמה (פ"ג משנה ז).
ביאור הענין הוא, כי החכמה העיקרית היא יראת ה', יראת ה' היא החכמה הראשונה והקודמת לכל החכמות. וכפי ששום דבר אינו יכול להיות, אם אין לו התחלה, כך אי אפשר להשיג שום חכמה ללא יראת שמים. לכן אמר התנא: **אם אין יראה אין חכמה** – כי דבר אינו יכול להתחיל ללא ראשית.
כך מתפרש הפסוק (תהלים קיא, י) 'רֵאשִׁית חֲכָמָה יְרֵאָת ה' שְׂכָל טוֹב לְכָל עֲשִׂיהֶם תְּהִלָּתוֹ עֹמֶדֶת לְעַד' – הראשית לחמה היא יראת שמים.

וטעם הדבר שיראת שמים היא הראשית לכל החכמות משום שבעוד שהלכות התורה תלויות בחלקן בזמן כמו הלכות פסח בפסח והלכות חג בחג, אך מוסר ויראת שמים זמנן כל ימות השנה.

כך גם בעוד שלא כל אדם מוכשר להבין כל חכמה, הרי שיראת שמים יכול כל אדם להשיג, והקב"ה חפץ בכוונתו הטובה של האדם, ולכן לכל ישראל יש להם חלק לעולם הבא כי אצל הקב"ה העיקר הוא המעשה ולא המחשבה והחכמה. וכך מתבאר הפסוק: 'ראשית חכמה יראת ה' – יראת ה' היא הראשית לכל חכמה, 'שכל טוב לכל עושיהם' – שהרי העיקר אצל ה' הוא המעשה, ואין לפניו הבדל אם העושה הוא חכם יותר או פחות. והפסוק מסיים 'תהילתו עומדת לעד' – שהרי אין זמן שלא שייך בו יראת שמים.

המקבל עליו עול תורה - ניצול מיצר הרע

כל המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ והפורק ממנו עול תורה נותנין עליו עול מלכות ועול דרך ארץ (פ"ג, מ"ה).

יש לשאול, מדוע המשנה אומרת זאת בצורה כה נחרצת, כי כל המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול דרך ארץ? הלא ישנם תלמידי חכמים שנמצאים בצרה ובמצוקה ויש עליהם עול גדול.

וכן להיפך, לא חסרים פורקי עול שמהלכים כציפור דרוו, ואין שום עול ומשא נתון על צוארם.

עוד יש לשאול מהי הלשון 'נותנין עליו עול דרך ארץ'? נותנים הרי היא לשון מתנה, והרי הטלת העול אינה מתנה, ראוי היה יותר לומר 'מטילין עליו עול דרך ארץ', שזו לשון של דבר שנעשה בעל כרחו.

התשובה היא, כי המשנה לא מדברת על כל העולם, אלא על אותם אנשים להם יש סייעתא דשמיא שלא לחטוא. והנה לאנשים כאלו ראוי שיהיה עליהם טורח גדול ויגיעה שהרי שנינו שיגיעת תורה עם דרך ארץ משכחת עוון, אלא שאדם כזה אם יטיל על עצמו עול תורה, הרי שיזכה להנצל מהיצר אך מבלי עול דרך ארץ שיעבירו ממנו.

אך מי שנגזר עליו שתהיה לו סייעתא דשמיא להנצל מהיצר הרע, אך עול תורה אינו מקבל על עצמו, הרי שלו נותנים במתנה עול דרך ארץ, וזו מתנה עבורו שהרי בזכותה ניצל מהיצר הרע.

פניני ישועות

"חבר זהב" - ההשקעה שהופשרה במהירות לאחר ההשקעה כחבר זהב במכון

כשורה!
מנחם נלחץ כהוגן, אולי נפל כאן לתרמית כל שהיא, ואם כן מהיכן ישלם את הסכום העתק עליו יתחייב??
לאחר ימים מספר התיישב בדעתו כי יפתח הוראת קבע של "חבר זהב" למכון המהרא"ל צינץ זי"ע עליו שמע זה מכבר כי סגולתו חיה ונושמת, פועלת ועוזרת. ומיד הרים הוא את הטלפון למכון הנפלא בכדי לפתוח הוראת קבע, כשהוא מבקש כי יזכירו את שמו בציון המהרא"ל בכדי שיצליח להוציא את כל הסכום אותו השקיע עם כל הרווח שנוסף עם השנים.

אך גם כעת מנחם לא מבין, פתאום הכול התחיל לזרום מהר, אולי מהר מידי, פתאום הכול מובן ושבועיים לאחר פתיחת התרומה הכסף כבר הגיע לחשבון הבנק!

הכסף נמשך, ונקנתה בו דירה לבתו ולחתן הנפלא, ומנחם כמובן לא שכח להתקשר למכון הנפלא לבשר לו על הישועה שזרמה במהרה!

מנחם ט. הינו אברך משכמו ומעלה, שבזמניו הפנויים מתעסק בהשקעות מהן שואב את פרנסתו, ובכך יכול הוא להגות בתורה יומם וליל.

השקעות רבות ומגוונות יש לו, חלקן בנדל"ן בארץ ובח"ל, וחלקן בקרנות ביטוח וכדומה.

מנחם מיודענו אירס את בתו הבכורה לפני כחצי שנה, כשהוא מתחייב בסכום עתק לדירה במרכז הארץ עבור חתן כליל המעלות עבור בתו הצנועה, כשאת הסכום הנכבד חישב הוא כי יוציא על ידי כספים שהיו חבויים באחד מקרנות ההשקעה בהן השקיע בחו"ל לפני שנים לא מעט.

התחיל מנחם להתניע את תהליך הוצאת הכספים ומשום מה מן הרגע הראשון נתקל

הוא בקשיים שלא מעלמא הדיין, פה פתאום מבקשים אישור פלוני ופה אישור פלמוני, פה פקיד זה אינו נמצא ופה אומרים לו כי ינכו לו סכום אדיר מסכום ההשקעה!

מנחם שמכיר טוב את תחום זה, לא נתקל מעולם בכאלו דברים, משהו כאן לא מריח לו טוב, משהו לא נוסע כאן

אך גם כעת מנחם לא מבין, פתאום הכול התחיל לזרום מהר, אולי מהר מידי, פתאום הכול מובן ושבועיים לאחר פתיחת התרומה הכסף כבר הגיע לחשבון הבנק!

08-864-89-89

להשתתפות בהדפסת הספרים לקיום צוואתו של הגאון זי"ע ולזכות בהבטחתו

ניתן להזמין חינם את ספרי רבנו לבתי מדרש וישיבות